

ТРИ БЛЬОНДИНКИ І СМЕРТЬ

(Уривки з роману*)

КОХАННЯ (VIA CRUX)

В цім сні Гвбрґдтсе знов начебто знаходиться в якійсь чужій країні. Він, мабуть, на вакаціях. Він іде вулицею. Вона прекрасна. Вона широка. По обох боках її ростуть дерева. Тут і там видніють на ній елегантні крамниці. На хідниках часами зустрічаються каварні. Вулиця забита людьми. Всі вони модно вдягнені. Це, мабуть, Рим. Гвбрґдтсе спокійний всередині. Ніщо його не журить. Він іде повільним кроком. Люди минають його в обох напрямках. Це цілком його не турбує. Нараз перед ним на хіднику каварня. В ній якихось двадцять столиків. Більшість з них зайняті. Тільки десь три чи чотири вільні. Гвбрґдтсе вирішає посидіти трохи в каварні. Він вибирає столик. Столик зараз поруч. Гвбрґдтсе підходить до нього. Він сідає в кріслі. Він чекає на кельнера. Він розглядається довкруги себе чекаючи. Столики невеликі. Вони круглі. Їхні ніжки зроблені з крученого дроту. Він грубий. Крісла подібні до столиків. Себто їхні ніжки та спинки теж зроблені з крученого дроту. У спинках крісел видніють посередині обриси серця. При кожному столику тільки двоє крісел. Це може тому, що на більше там і не знайшлося б місця. При кожному з зайнятих столиків по парі. Іншими словами, при кожному з зайнятих столиків сидить чоловік та жінка. Гвбрґдтсе єдиний без пари. Кожна з пар туляться до себе. Виглядає, що всі вони коханці. З їхнього поводження здається, що всі вони дуже закохані. Чоловіки часто обіймають жінок за плечі. Голови чоловіків та жінок часто доторкаються чолами. До одного зі столиків біля Гвбрґдтсе підходить кельнер. Він приносить напої. Вони однакові. Вони в високих склянках з дротяними вухками. Виглядає, що напої — це кава з піною. Кельнер кладе ложечки на столик побіч склянок. Він відвертається від столика. Він наміряється йти в сторону дверей, що ведуть до каварні. Гвбрґдтсе киває до кельнера. Він подає знак, що хоче, щоб той підійшов до нього. Кельнер собі подає знак, що він вернеться. Він очевидно зайнятий. Він очевидно мусить послужити перше комусь іншому. Він відходить. Він зникає в дверях каварні. Гвбрґдтсе не вражений поведінкою кельнера. Йому не спішно. Він жде спокійно. Згадана пара при столику звертають увагу на свої напої. На столику знаходиться цукерниця. Чоловік та жінка сиплють по ложечці цукру в свої склянки. Тоді вони сиплють ще по одній. Після цього сиплють ще по одній. Вони продовжують це робити. Кожен з них сипле яких шість чи сім ложечок цукру собі в склянку. Вони розмішують цукор ложечками. Це забирає багато часу. Причиною цього очевидно є факт, що люди насипали стільки

* Український варіант англomовного оригіналу автора.

цукру собі в склянки. Гвбрдтсе певний, що їхня кава мусить бути надзвичайно солодка. Він не розуміє, як можна пити каву такою солодкою. Він свідомий того, що він різниться тим від даних людей. Він переконаний, що він ніколи не буде таким, як вони. Гвбрдтсе відвертається від пари. Якийсь час він розглядається довкруги себе. Він дивиться на людей при інших столиках і на хіднику. Він не бачить там нічого цікавого. Він не пам'ятає навіть, що він бачив. Після якогось часу його очі знову зупиняються на парі при столику, що побіч нього. Чоловік та жінка молоді. Виглядає, що їм обом десь біля двадцяти. Вони обоє вродливі. У дівчини довге волосся. Воно хвилясте. Воно чорне. Цера дівчини біла. Вона контрастує з волоссям. Очі дівчини величезні. Вони чорні. Вони гармонізують з її волоссям і контрастують з її церою. Гвбрдтсе не бачить добре чоловіка. Чоловік обернений спиною до Гвбрдтсе. Чоловік стрункий. Його волосся теж хвилясте. Воно старанно підстрижене. Воно теж чорне. Чоловік та жінка забули про свої напої. Вони обіймаються. Чоловік нахилений до жінки. Він цілує її в уста. Він обіймає її лівою рукою за плечі. Правою рукою він м'яко її перса. Права рука жінки лежить по середині чоловікової спини. Жінка тре чоловікову спину рукою. Ліва рука жінки лежить на чоловіковій потилиці. Жінка притискає голову чоловіка цією рукою до себе. Голови чоловіка й жінки ворухнуться під час поцілунку. Немає сумніву що це, що вони роблять, приносить їм приємність. Гвбрдтсе дивується, що того роду поведінка допускається в каварні. Він пояснює це собі фактом, що це Італія. Він чув про легендарну пристрасність італійців. Нараз чоловік підносить руку з перса жінки. Він пхає її жінці під спідницю. Жінка очевидно не має нічого проти того. Вона розкидає ноги. Вона хилиться взад. Виглядає, що вона готується до приємности, яку принесе їй чоловік своєю рукою. Чоловік ворухить рукою туди й сюди під спідницею. Він щось робить жінці між ногами. Виглядає, що він стимулює її. Після якогось часу він витягає руку наверх. Він перестає цілувати жінку. Він хилиться дещо взад. Він повертається профілем до Гвбрдтсе. Гвбрдтсе бачить чоловіків профіль. Чоловік встромляє свої три середні пальці собі в рот. Він ссе їх. Він очевидно був запхав їх жінці в піхву. Тепер він їх облизує. Гвбрдтсе в стані шоку від того, що він бачить. Він певний, що це перевершує межі пристойности навіть для Італії. Виглядає, що пара цілком забула про своє оточення. Жінка видно вирішує йти за прикладом чоловіка. Вона дещо підносить на кріслі. Вона розкидає ноги ще ширше. Вона пхає ліву руку собі під спідницю. Спідниця коротка. Жінка задирає її трохи своїм рухом. Гвбрдтсе має враження, що йому видно жінчине статеве волосся. Воно виглядає, як трикутник п'тьми, що зібрався в кутку між її лоном і ногами. Жінка ворухить рукою туди й сюди собі під спідницею так, як це робив чоловік. Вона очевидно стимулює себе. Після якогось часу вона витягає руку наверх. Вона простягає пальці чоловікові до уст. Вона очевидно хоче, щоб він їх лизав. Чоловік перестав був ссати свої пальці, коли жінка запхала собі руку під спідницю. Він бере три середні пальці жінки собі в уста. Він ссе їх. Це йому очевидно смакує. Гвбрдтсе в

стані ще більшого шоку від того, що бачить. Він не знає, як реагувати. Він збуджений статеву одначе. Нараз він чує звук. Це звук скла, що розбивається. Звук несеться з правого боку. Гвбргдтсе робить висновок, що це склянка впала на землю з сусіднього столика по його правім боці. Він припускає, що пара при тім столику робить речі подібні до тих, що він бачив при столику перед собою. Він вирішує переконатися чи це так. Він повертає голову праворуч. Він мав рацію. На землі біля столика лежить склянка, подібна до склянок на столику перед ним. Вона розбита. Напій, що був у ній розлитий на землі. Це теж кава. Немає сумніву, що склянку зіпхнуто зі столика. На столику стоїть тільки одна склянка. Пара при столику цілується, як ті, що при столику перед Гвбргдтсе. Одне із них очевидно мусіло зіпхнути склянку додолу. Виглядає, що вони несвідомі, що це сталося. Гвбргдтсе підводить очі. Каварня знаходиться на розі вулиці. Гвбргдтсе бачить табличку з назвою вулиці на розі. Назва вулиці написана великими літерами. Вони чорні на білім. Вулиця називається «Via Сгух». Гвбргдтсе дивується назві. Він свідомий того, що «Сгух» не італійське слово. Він очікував щось італійське. Він мав на увазі такі назви, як «Via Veneto» і «Via Арріа». Він думає, що вулиця повинна називатися якось подібно. «Via Сгух» асоціюється з чимсь у його мозку. Він старається це відгадати. Він ніяк не може цього зробити одначе. Він тільки знає, що слово нагадує йому щось латинське. В цю мить він бачить щось на вулиці, що притягає його увагу. Це величезна товпа людей, що сунеться серединою. Вони заступили дорогу вуличному рухові за ними. Рух проти них увесь мусить з'їхати набік. Товпа посувається поволі. Якийсь дивний звук несеться від неї. Це ніби калатання. Гвбргдтсе помічає тоді, що більшість людей на милицях. Це милиці видають такий звук. Він подібний то калатання в процесіях під час Великого тижня в певних країнах. Дехто з людей несе по хресту. Це стосується й людей на милицях. Хрести всі виглядають важкими. Їх очевидно дуже важко нести. Це стосується особливо людей на милицях. Люди виглядають стомленими з облич. В їхніх очах смуток. Люди маршують вперед одначе. Їм немає кінця. За якийсь час вони цілком виповнили вулицю. Вони всі дорослі. Вони чоловіки й жінки. Всі вони виглядають пораненими. Вони в бандажах. Бандажі покривають різні частини тіл. На всіх них видно сліди крові. Червоний колір крові контрастує з білим кольором марлі. У декого з людей на голові вінки з троянд. Троянди червоні.

МАТИ ЛЮДСТВА

Гвбргдтсе сниться, що він у музею. Виглядає, що він знаходиться в частині, присвяченій середньовіччю. Картини на стінах відносно невеликі. На них зображені релігійні теми. Це здебільшого зображення святих, сцени розп'яты, і т. п. Гвбргдтсе зупиняється перед одною картиною. Вона досить невелика. Розміром вона десь метр на шістьдесят сантиметрів. Вона в досить оздобній рамі. Рама золота. Картина зображає жінку. Жінка в яскравім світлі. Світло падає на

неї згори. Жінка зображена на золотім тлі. Її голова покрита наміткою. Намітка червона. На жінці теж здається червона сукня. Намітка збігається з сукнею. Їх важко розрізнити. Червоний і золотий кольори контрастують чудово. Чи радше вони гармонізують чудово. Здається, що вони це роблять задля жінки. Здається, що їхнім завданням є співати хвалу жінці. Здається, що вони хочуть це робити спільно. Обличчя жінки приємне. З очей її ллється тепло. Праве персо жінки оголене. Вона тримає його в лівій руці. Вона тримає щось на правій руці. Вона притискає його до грудей. Гвбргдтсе не бачить що це одначе. Це тому, що він стоїть заблизько до картини. Ця частина картини поза полем його зору. Жінка очевидно тримає на руці дитину. Це безперечно зображення Богоматері з Ісусиком. Нараз картина вже не картина. Це жива сцена. Рама тепер вікно. Жінка стоїть у вікні. Вона майже вихиляється через нього. Тепер вона вже не тримає дитину на правій руці. Обидва її перса тепер оголені. Вона тримає кожну з них в руці, що з того самого боку. Нараз жінка ворухиться. Вона нахилиється вперед. Тепер вона частинно вихиляється через вікно. Вона підносить перса руками. Здається, що вона простягає їх комусь. Здавалося б, що це для Гвбргдтсе. Гвбргдтсе має почуття, що це не цілком правильно одначе. Він відчуває, що жінка простягає їх для кого-небудь, хто їх хоче. Він тільки один з багатьох. Гвбргдтсе хотів би скористати з жінчиної пропозиції. Він не робить нічого, щоб це зробити одначе. Це тому, що він знає, що його потреби не були б задоволені. Він дивиться ближче на перса. Вони прекрасні. На них немає ні плямки. Вони білі, мов молоко. Вони цілком сферичні. Себто вони форми досконалих півкуль. Вони не мають сосок одначе. Вони виглядають дивно без сосок. Гвбргдтсе тоді теж помічає, що перса здаються твердими всередині. Здається, що вони складаються з твердої речовини під шкірою. Гвбргдтсе переконаний, що вони зі слонової кістки внутрі. Він очевидно думає про більярдві кулі. Це помимо того, що перса багато більші від більярдвих куль. Нараз Гвбргдтсе чує плюскіт води. Звук доноситься з-поза його плечей. Він знає, що це плюскоче фонтан у кімнаті, з якої він щойно прийшов.

ГВБРГДТСЕ ЗНАХОДИТЬ ХРИСТА

Гвбргдтсе сниться, що він у городі. Він на колінах. В руці в нього лопатка. Він копає нею в землі. Діється це вдень. Світить сонце. Воно гаряче. Воно пражить Гвбргдтсе голову та спину. Гвбргдтсе гаряче. Піт тече йому по обличчі та тілі. Земля під Гвбргдтсе гола. Вона добре оброблена. Вона пухка. Гвбргдтсе вирив невеличку ямку в землі. Він рие далі. Він бачить лопатку. Вона очевидно часто вживана. Вона блищить у сонці. Блиск її контрастує з темними грудками землі. Нараз Гвбргдтсе бачить щось ясне, що визирає з-під землі. Воно по середині ямки. Воно маленьке. Воно рожево-жовтавого кольору. Здається, що це хробак. Гвбргдтсе перестає рити. Він не хоче заповідати щось створіннячку. Він згинається над ямкою. Він хоче придивитися ближче до створіннячка. Воно йому не видне одначе.

Воно ще занадто покрите землею. Гвбргдтсе рие дальше. Він хоче відкопати більше створіннячка. Він вважає, щоб йому щось не зробити. Він обкопує рівчак довкруги створіннячка. Створіннячко тепер на невеличкім горбку посеред ямки. Тепер його добре видно. Гвбргдтсе схиляється знову над ямкою. Він знову приглядається до створіннячка. Сонце світить у ямку. Гвбргдтсе бачить створіннячко дуже добре. Це маленький чоловічок. Він голий. Він пхає щось під горбок. Гвбргдтсе схиляється ще нижче над ямкою. Він приглядається дуже уважно до чоловічка. Чоловічок пхає хрест на горбок. Хрест виглядає величезним в порівнянні з чоловічком. Чоловічок мучиться дуже, щоб випхати хрест на горбок. Гвбргдтсе бачить чоловічкові руки. Вони маюсінькі. Жаль бере Гвбргдтсе за серце бачачи їх на масивнім хресті. Чоловічкові нарешті вдається випхати хрест на горбок одначе. Досі він був на колінах. Він стає на ноги. Він іде до верхка хреста. Він старається його підняти. Він очевидно хотітиме поставити його сторчма. Хрест заважкий для нього одначе. Чоловічок очевидно не зможе поставити хрест у землю. Він старається це зробити одначе. Його маленьке тільце силується неймовірно. Рученята його сковзаються з хреста, як він старається його піднести. Гвбргдтсе співчуває чоловічкові. Він сьгає пальцями в ямку. Він підносить хрест. Він встромляє його в землю. Хрест запахний добре. Він стійкий. Чоловічок ніби не помічає Гвбргдтсе, як той помагає йому з хрестом. Виглядає, що він думає, що він все робить сам. Він бігає колом на горбочку стараючись обхопити хрест руками. Жаль знову бере Гвбргдтсе за серце, бачачи це. Він знову співчуває чоловічкові. Чоловічок бігає ще якийсь час після того, як Гвбргдтсе встромив хрест у землю. Видно він не здає собі справи, що хрест вже стоїть. Він виглядає, як мурашка, що не розуміє, що діється довкруги неї. Нарешті він очевидно розуміє, що хрест вже в землі. Він біжить до переду хреста. Він обертається спиною до нього. Він підносить рамена вгору. Гвбргдтсе запахав хрест глибоко в землю. Чоловічок може вхопити рамена хреста своїми руками. Він підносить на хрест. Він ніби повзе ним угору як хробак. Тепер він на хресті. Він все ще вертиться на ньому. Він виглядає, як чоловік, що хоче добре вмотитися в ліжку перед сном. Виглядає, що він хоче вмотитися вигідно на хресті. Гвбргдтсе не розуміє, що чоловічок робить. Він нахиляється до самої ямки. Він хоче бачити чоловічка якнайкраще. Тепер він бачить чоловічка дуже добре. Здається, що він дивиться крізь люпу. Чоловічок все ще вертиться на хресті. На його обличчі вираз великого болю одначе. Він глибоше з кожною миттю. Чоловічок видно не старається вмотитися вигідно на хресті. Він хоче зробити собі більш боляче. Це є очевидно причиною того, що він на хресті. Вкінці чоловічок перестав вертїтиса. Виглядає, що він не може зробити собі більше боляче. Він висить непорушно. Руки його тримаються хреста з неймовірною пристрасстю. Таз його обернений боком до хреста. Ноги його зігнуті в колінах. Вони підібгані. Стопи чоловічка притиснені до хреста. Вираз неймовірного болю видніє на його обличчі. Піт капає чоловічкові з чола та щік. Очі його розплющені. Вони майже цілком білі одначе. Видно тільки

краєчки їх зійшиць з-під горішніх повік. Решти їх сховалися під лобом. Чоловічкова голова перехилена на одне плече. Рот його розкритий. Слина тече йому з долішнього кутика рота. Вона капає на землю. Гвбрґдтсе здає собі справу, що чоловічок це Христос. Він страждає за людство.

ГВБРґДТСЕ ЗНАХОДИТЬ БОГА

Гвбрґдтсе ішов раз вулицею. Було це в його дільниці. Довкруги було дуже брудно. Вулиця була вся в сміттю. Гвбрґдтсе саме минав порожню ділянку. Вона була ще більше засміченою ніж вулиця. Вона скидалася на смітник. Купа паперу лежала на землі саме біля хідника. Щось у ній зацікавило Гвбрґдтсе. Був це листок, що лежав на самім верху. На вершку листка був нарисований трикутник із оком всередині. Лінії промінням розходилися з трикутника в усі боки. Був це християнський символ Бога. Рисунок займав верхню третину листка. Під рисунком знаходився текст. Він займав середню третину листка. Долішня третина листка була порожньою. Гвбрґдтсе зупинився. Він зігнувся. Він підніс листок. Він став його розглядати. Листок очевидно пролежав надворі довгий час. Папір був пошкоджений водою. Гвбрґдтсе навіть не пам'ятав, коли йшов дощ останній раз. Листок був надрукований літографічним способом. Рисунок було зроблено рукою. Людина, що зробила його, не вміла добре рисувати. Вона теж не писала гарно. Здавалося, що літери було надруковано дитиною. Текст починався запитанням: «Чи ви шукаєте Бога?» Тому слідували вказівки, як Бога можна було знайти. Текст подавав адресу церкви. Церква знаходилася в підвалі якогось будинку. Текст детально описував, як до церкви дістатися. Він навіть згадував сходи, якими треба було спуститися до церкви. Далі було подано розклад богослужб, що проводилися в церкві. Текст продовжував, що запрошувано до церкви всіх охочих. Накінець казалось, що кожен відвідувач знайде там Бога, що чекає на нього. Листок був очевидно реклямою для церкви. Прочитавши листок Гвбрґдтсе мав намір його викинути. Він намірявся іти далі за своїми справами. В останню мить щось зупинило його одначе. Здавалося, що в обіцянці на листку могла критися якась доза правдоподібності. Гвбрґдтсе вагався якусь мить. Він знав із адреси, де знаходилася церква. Це було недалеко від місця, де він знаходився в дану мить. Дістатися йому туди було б забрало тільки кілька хвилин. Він уявляв собі, як він прийшов би до даного будинку. Він уявляв собі, як він спускався б сходами до дверей. Він уявляв собі, як він відчиняв би їх. Він уявляв собі, як він входив би в церкву. Він уявляв собі, що не знайшов би там нікого крім Бога. Він уявляв собі, як Бог зустрів би його як довго очікувану особу. Безмежний спокій опанував Гвбрґдтсе. Йому здавалося, що він ріка, яка вливається в море. Йому хотілося заплющити очі. Йому хотілося тримати їх заплющеними вічно. Тоді він здав собі справу, де він. Він здав собі справу, що нічого подібного не сталося б із ним, якби він прийшов до церкви. Він знав, що чувся б він там так само, як в якимнебудь

іншим будинку. Він чувся б так само, наприклад, якби шукав за помешканням. Гвбрдтсе кинув листок. Він рушив з місця. Він пішов у своїм попереднім напрямку. Він минув порожню ділянку. Всі будинки вздовж вулиці, якою Гвбрдтсе йшов, були опущені. До підвалу в будинку на розі, який він минав, вели сходи. Підходячи до них, Гвбрдтсе раптом забажалося зійти в підвал. Він безперечно знав, що це мало щось спільного з листком, який він саме прочитав. Він не був певний одначе, що саме це було. Він не старався цього відгадати. Він вирішив піддатися своєму імпульсові. Він збіг швидко сходами вниз. Здавалося, що йому було спішно. Двері до підвалу були відчинені. Виглядало, що їх не можна було цілком зачинити. Гвбрдтсе ступив у підвал. Він знаходився в великій кімнаті. В ній було темно. Вікна в кімнаті було забито дошками. Світло вливалось в кімнату тільки через двері. Спершу Гвбрдтсе не бачив майже нічого. З часом його очі привикли до п'ятми одначе. Він ступив вперед. Він дійшов до центру кімнати. Він зупинився. Він розглянувся довкруги себе. Кімната була закидана сміттям. Були це дошки, цегла, порожні пушки з фарби, папір, поламані меблі, і матрац. Матрац лежав на долівці. Лежав він під однією зі стін. Виглядало, що на нім спали. Зараз біля своїх ніг Гвбрдтсе помітив купу людського калу. Він відступив назад з огидою. Він дивився куди ступає. Він оглянув свої черевики, щоб перевірити чи він не ступив у кал раніше. На щастя вони були чисті. Гвбрдтсе знову розглянувся по кімнаті. Стіни й стеля були колись фарбовані. Були вони фарбовані на біло. Фарба тепер лущилася всюди. Місцями тиньк облетів й стін. Під ним видніла цегла. Стіни були покриті рисунками й граффіті. Деякі з рисунків були порнографічні. Вони зображали жіночі й чоловічі статеві органи і статеві акти. Граффіті були здебільшого порнографічні слова й фрази як теж і імена. На однім із рисунків був зображений людський череп. Череп усміхався від уха до уха. З кожного з кутків черепового рота виходило по бульці. В бульці ліворуч було написано: «Crack gives me a whack». В бульці праворуч було написано: «Coke gives me a roke». Це означало приблизно «Крек мене підганяє» і «Кокаїна мене штовхає» відповідно. Гвбрдтсе нараз здав собі справу, що кімната очевидно була притулком наркоманів. Він уявив собі, що якийсь наркоман нападає на нього. Мороз пішов йому під шкірою. Волосся стало йому дуба на голові. Він не міг не піддатися бажанню дременути чимскоріше надвір.

ДОЛИНА БЕЗ БОГА

Уявіть собі гірську долину. Скажімо, що вона в Альпах. Вона оточена високими шпильями. Вони сягають ген у небо. Покривають їх вічні сніги. Їх рожевить світло ранішнього й вечірнього сонця. Шпилі ці сліплять діамантами в зимовім сонці. Схили гір порослі лісом нижче лінії снігів. Вони густі. Вони темні. Здається, що вони криють у собі таємниці. Сіножаті тягнуться від лінії лісів ген аж у долину. Вони порослі квітками. Серед останніх знаходяться білі.

Квітки ці ростуть густо. Вони виглядають як піна на поверхні моря, де розбиваються хвилі. Здається, що це хвилі так бризкають з долини на гори. Посеред долини вместилося село. Будинки його чепурні мов іграшки. Всі вони мають балкони та віконниці. У вікнах та на балконах видніють вазонки. Червоні квіти ростуть у вазонках. Вони контрастують мальовничо з білими стінами та брунатним деревом будинків. Посеред села видніє церква. Його спиця зводиться над селом як знак оклику при кінці речення. Реченням тим здається долина. Здається, що вона хоче крикнути світові, яка вона прекрасна. Тепер уявіть собі, що в долині криється щось, що доводить глядачеві, що немає Бога. Тоді шпилі, що оточують долину виглядають, як велетні, що корчаться в розпуці. Вони простягають свої руки до неба. Здається, що вони хочуть там чогось вхопитися. Вони цілком голі. Вони виглядають, як кістяки. Здається, що виморено їх так у концентраках. Їхня шкіра кольору попелу. Кості страшно випинаються з-під неї. Це відноситься особливо вилиць, ключиць, лопаток, ліктів, та тазів. Здається, що в деяких місцях кості ось-ось продруться крізь шкіру. Здається, що вони це зроблять мов крізь зотліле полотно. Шпилі теж видаються зойками цих велетнів. Це стосується особливо скель, що здіймаються прямовисно. Сіножаті виглядають, як море блювоти, що виплескує з долини на гори. Здається, що піна зібралася на його краях від сили імпаکتу, що спричинив цей виплеск. Це, що спричинило цей виплеск, — це очевидно село зі своєю церквою. Їх було кинуте в долину. Скажімо, що деякі з білих квіток, — це едельвайс. Бачені зблизька, вони виглядають як очі вирачені під час блювання, чи коли людям викручують кінцівки з сугубів, чи коли випускають їм нутроші живцем, тримаючи їх міцно. Долина є предметом загального зацікавлення. Багато туристів приїжджають її відвідати. Вони прибувають у потягах, автобусах, і приватних автомашинах. Величезні плятформи споруджено на те, щоб дати місце приїжджим. Вони знаходяться на краях проваль. Вони устатковані поруччями. Поруччя ці міцні. Це тому, що люди хиляться через них, щоб блювати. Майже всі відвідувачі мусять це робити. Причиною цього є суть долини. Існують ще плятформи іншого типу. Вони багато менші ніж ті, що згадані вище. Вони є мов маленькі інтимні кімнати в порівнянні з великими залами. Малі плятформи дещо віддалені від великих. Це теж зроблено задля інтимності. Плятформи ці знаходяться над найглибшими проваллями. Вони не мають поруч. Це тому, що вони призначені на те, щоб з них поповняти самогубство. Люди кидаються з них на скелі, що внизу.

СВІТО-ВИД

Літературно-мистецький журнал

Число II (15)
квітень—червень

КИЇВ—НЬЮ-ЙОРК

1994